

El Bou i la Mula

El bou i la mula

Butlletí d'ordre intern

Número 4

Juny de 2000

***El Bou i la Mula* dóna suport al Museu del Pessebre de Catalunya**

Edifici d'*El Torreón*, seu provisional del Museu del Pessebre de Catalunya - Sant Vicenç de Montalt

Aprofitant la celebració de la nostra assemblea ordinària, **El Bou i la Mula** va presentar un manifest de suport al projecte del Museu del Pessebre de Catalunya, prèvia aprovació per unanimitat de tots els nostres socis.

Val a dir que aquest acte i el propi manifest van tenir ressò a la premsa, més concretament als mitjans de comunicació d'àmbit local. Vegeu-ne els titulars:

- *Creen un col·lectiu que vol impulsar el Museu del Pessebre de Catalunya de Sant Vicenç de Montalt.* EL PUNT Maresme. 6 d'abril de 2000.
- *Albert Calls, El col·lectiu El Bou i la Mula desenvolupa activitats d'opinió, recerca i difusió al voltant del pessebre.* LA CLAU. Del 31 de març al 6 d'abril de 2000.
- *El col·lectiu El Bou i la Mula demana desenvolupar el Museu del Pessebre de Sant Vicenç de Montalt.* El Full de Mataró. 9 d'abril de 2000.
- *Una associació impulsa un manifest a favor del Museu del Pessebre de Catalunya.* 5 Cèntims de CAP GROS (Suplement de Cultura del Maresme). 7-16 d'abril de 2000.

El president del Consorci del Museu ens ha adreçat una carta d'agraïment.

A.D.G.

Sant Josep al pessebre

Tot llegint un dels textos apòcrifs del Nou Testament he trobat el passatge que tot seguit us transcriu. Josep acaba d'entrar a la cova amb Maria, i aleshores la natura interromp el seu curs normal; sembla talment que el bon Josep, que és qui parla en el text, estigui al bell mig d'un pessebre...

A.D.G.

Però jo, Josep, caminava i no caminava. Miro enlaire a la volta del cel i veig que ha quedat immòbil. Miro l'aire i el veig esbalait i els ocells del cel quiets. Giro els ulls cap a terra i veig una cassola i uns treballadors ajaguts al seu voltant, amb les mans a la cassola. I els qui mastegaven no mastegaven, i els qui en prenien un mos no l'agafaven, i els qui se l'enduien a la boca no se l'hi duïen, sinó que totes les cares miraven enlaire.

I vaig veure unes ovelles empeses endavant, però les ovelles no es movien. El pastor alçava la mà per pegar-les, però la mà se li aturava enlaire. Miro al corrent del riu i hi veig uns cabridets amb el musell amarrat a l'aigua, però sense beure'n. I per un instant totes les coses estaven apartades de llur curs normal.

Protoevangeli de Jaume (XVIII,2-3)

La capsa de sabates

Cerqueu, tot seguit, les figuretes a la capsa polsosa de sabates, on dormen embolicades amb paper de cel-lofana.

Una a una, amb cura, desvetlleu-les, mirant d'adobar-ne les trencades.

Si hi poseu atenció, potser direu: la capsa és com la vida, curulla de sorpreses, cops i caigudes, rascades i ferides, que cal teixir amb amor. Després, de tot plegat, cada any, feu-ne el pessebre.

Ramon Rius, *El pessebre de la mare*.
Barcelona, 1997. Col·lecció El Bri, 40.
Editorial Claret

Un conte

L'enrenou era major que de costum. Hi havia garlandes que travessaven el carrer de balcó a balcó. Les botigues es guarnien amb llampants serpentines verdes, vermelles, daurades i platejades. Cada tenda havia decorat l'aparador amb un pessebre d'original factura. El del forn era el que més cridava l'atenció; un pa de pagès, sense molla simulava l'establia. L'estel d'Orient era bescuit, farina de blat la neu. El bou i la mula, croissants; l'un de xocolata, perquè tothom sap que era negre, i l'altra recoberta de sucre gris, del mateix que es fa servir per al carbó que deixen els reis mags als nens dolents. Sant Josep i la Verge estraven fornits de massapà, i el bastó del fuster era una neula. La Mare de Déu tenia una radiant diadema de cabell d'àngel. La menjadora del Nen Jesús, una ensaimada; la palla on jeia l'infant, crema pastissera. El nadó l'havien parit - divina concepció - amb xocolata blanca.

Del conte *Nit blanca i plàcida* de **Llorenç Aviñó**
llegit al llibre *Jingelbells, contes de Nadal*. Ed. El Mèdol.
Tarragona 1997

UNA FIGURA MÁS DE UN BELÉN GIGANTE

Cada año hacemos una gran fiesta para celebrar que crecemos. Una gran fiesta de cumpleaños. La mayoría de las celebraciones están hechas de risas, de música, de amigos, de regalos... También cada año hacemos una gran fiesta para celebrar que Jesús crece con nosotros. Esperamos el cumpleaños de Cristo con cariño. Nos ilusiona organizarlo todo y el resultado es excepcional. Da igual que sea grande o pequeño, de barro o de rollos de papel de wáter. Un belén es el mejor regalo para celebrar el nacimiento de Jesús. En definitiva, para celebrar la Navidad.

Nuestro belén refleja siempre cómo somos. Organizar belenes del Ateneu es un trabajo largo, pero al que nos dedicamos con la voluntad de hacerlo mejor, siempre mejor. Vanessa es la monitora del grupo más pequeño del Centre Obert y mientras mira al cielo desea que no se queden sólo con los regalos. La tarea no es fácil, "los niños parten con la idea de que los Reyes traen juguetes", pero Vanessa no se resigna. Mira las manos de los niños, están llenos de sueños. De ensueño va a ser el belén de los grupos del Centre Obert. Las figuras serán las del año pasado, pero el paisaje será nuevo. Así podrán recordar lo que hicieron el año anterior. Montse, en el taller, trabaja el mensaje del belén "porque cada año se olvidan, luego van relacionando las cosas". Poco a poco el trabajo toma forma, el bosque cada vez tiene más árboles, las montañas son más altas y en el desierto pronto se va a desencadenar una gran tormenta de arena. La misma que viven los del grupo 4 y 5 que "se entusiasman, ponen muchas ganas y trabajan en grupo".

TODOS TENEMOS UN BELEN

Descomunal y único pueden ser los dos adjetivos que se pueden aplicar al belén que cada año se organiza en la parroquia. Este año es un mapamundi que refleja todos los conflictos que hay en el mundo, porque Jesús nace en cada lugar y para representar este nacimiento va a haber una foto de uno de los niños que crecen rodeados de conflicto. Las fotos serán un camino que muestra una realidad muy cruel pero es mucho más importante recordar que Jesús también nace en los países en conflicto. Lo más importante del belén de la parroquia es la participación.

Además siempre existe la posibilidad de participar en el belén de todos. Donde cada uno puede aportar su figura. Cada año una figura distinta porque Jesús nace cada año. Mientras hacemos los últimos preparativos el mundo sigue girando... Pero por un momento el milagro de Jesús, de su buena noticia, de su esperanza, es posible. Lo importante es hacer durar el instante hasta hacerlo eterno.

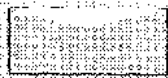
Jordi Cortinas

Article publicat a *ALS LÍMITS*. Full informatiu de l'Ateneu Popular Sant Roc.

BADALONA. N.1. Hivern 2000

(Per Nadal es pot visitar la mostra de pessebres a la parròquia de Sant Roc de Badalona; el Nadal de 1999 es va celebrar la XII edició XII)

Cartes del lector

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, us oferim aquesta secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

El bou i l'ase

Sr. Director,

El bou i l'ase que posem als nostres pessebres té per objecte recordar-nos les paraules d'Isaïes 1:3: «Un bou coneix el seu propietari, / i un ase, l'estable del seu amo, / però a mi, Israel no em coneix, / el meu poble m'ignora.» És a dir, que no es posen bàsicament per ambientar l'escena, ni perquè sembla que escalfin, ni per masculisme, sinó perquè els éssers humans reconeguem en el Nascut el nostre Propietari i el nostre Amo. Perquè no siguem menys que el bou i l'ase!

Llegeixo en el número 1.056 de *Catalunya Cristiana* que recentment s'ha constituït una nova associació de pessebristes amb el nom «El Bou i la Mula», i el primer que aquesta entitat hauria de fer és corregir el seu nom. Els components del grup haurien de saber que criar mules estava prohibit a Israel (Lv 19:19). I que Jesús es va servir d'una pollina per a l'entrada triomfal a Jerusalem.

La tradició del bou i de l'ase amb la del pessebre es troba per primer cop en la narració llegendària del Pseudo-Mateu 14, per relació a Is 1:3 i Ha 3:2 (segons els Setanta i la Vetus Llatina) en la interpretació d'alguns Pares de l'Església i ja anteriorment en la iconografia.

Que s'estalviïn, doncs, aquests bons pessebristes esmentar-nos allò que per ignorància puguin cantar algunes persones o haver escrit alguns escrivans tardans per més que gaudeixin de certa fama.

VICENTE PALACIOS GARRIDO
Barcelona

Al número de Catalunya Cristiana corresponent al dia de Reis d'enguany va sortir publicada la carta que reproduïm en aquesta mateixa pàgina (la seva localització va ser gràcies a Lluís Dresaire). Com que no deixa de ser un escrit dirigit a la nostra entitat, els membres de la Junta vam comentar-ho (sempre via correu electrònic, que estem al dia!) i d'aquí en van sorgir una sèrie de reflexions, que ara voldríem exposar.

Abans que res sí que és cert que popularment es parla del bou i la mula, però a tot arreu apareix el terme ase. De totes formes, la mula era un animal ben conegut i utilitzat a Israel fins i tot pel rei David, rei messiànic per excel·lència, com podeu veure en la següent recerca bíblica (feta a partir de la traducció interconfessional de la Bíblia catalana):

- **2Sa 13,29** Els mossos d'Absalom van fer a Amnon el que ell els havia ordenat. Tots els altres fills del rei s'aixecaren i fugiren, muntant cadascú la seva mula.
- **2Sa 18,9** Absalom va topar casualment amb tropes de David. Cavalcava una mula, i en passar la mula sota el brancatge d'una gran alzina, el cap li va quedar agafat a l'arbre. Absalom va quedar penjat entre cel i terra, mentre la mula fugia de sota seu.
- **1Re 1,33** I el rei els va dir:
 - Preneu la meua guàrdia, feu muntar el meu fill Salomó sobre la meua pròpia mula i que baixi fins a Guihon.
- **1Re 1,38** El sacerdot Sadoc, el profeta Natan i Benaïahu, fill de Jehoiadà, juntament amb els quereteus i els peleteus, van baixar per fer

muntar Salomó a la mula del rei David i conduir-lo a Guihon.

- **1Re 1,44** El rei li ha enviat el sacerdot Sadoc, el profeta Natan i Benaiahu, fill de Jehoiadà, amb els quereteus i els peleteus. L'han fet muntar a la mula reial.
- **SI 32,9** No siguis com el cavall o la mula, que no entenen res i han d'anar fermats amb brides i regnes; si no hi van, no t'hi pots acostar!
- **Jdt 15,11** El poble va passar trenta dies saquejant el campament. A Judit li van donar la tenda d'Holofernes amb tota la vaixella de plata, els llits, els atuells i tot el parament. Ella ho va recollir tot i en carregà una part sobre la seva mula. Després va enganxar els carros i va amuntegar-hi la resta.

Més enllà d'aquesta mostra d'exegesi bíblica podem afirmar que el nom d'**El Bou i la Mula** és el nom escollit lliurement per un grup, i que aquesta denominació barreja creences populars, el fet pessebrístic, i el gust personal dels seus fundadors; ja teníem ben clar des del principi que volem ser una entitat amb un bon grau d'obertura, i això ens fa pensar que l'autor de la carta potser no en podria formar part, vista la seva mirada al pessebre des d'un angle tan estret.

Si ens seguim fixant en el pessebre popular ens adonarem que ben sovint hi posem, per exemple, pastors amb barretina i algun que altre porquet... No cal que a la Palestina del temps de Jesús els pastors no portaven barretina i que menjar porc estava prohibit. Vol dir això que el nostre pessebre serà menys pessebre, perquè contingui aquests elements? Precisament això és el que fa que sigui pessebre: aquesta barreja de localisme i de reminiscències evangèliques. La discussió sobre la necessitat que el pessebre sigui rigorosament historicista i bíblic està superada (veure les obres del P. Basili de Rubí i del P. Andreu de Palma de Mallorca, de la primera meitat del segle XX).

Amb tot, no podem deixar d'agrair a l'autor de la carta que hagi provocat en nosaltres aquest debat i aquesta reflexió. Sí que és cert que els escrits més aviat bíblics parlaven d'ase. També hem trobat algunes contradiccions, com per exemple que un diccionari de simbologia bíblica tracta la mula com un animal més noble que l'ase. Hem descobert una gran quantitat de variants entre mules, ases, pollins, someres... Finalment ens hem tranquil·litzat quan hem vist que els textos més pessebrístics parlen indistintament de mula i d'ase.

En Joan Soler Amigó té un article sobre la mula prou interessant on recull cançons i poemes on apareix la mula... En definitiva, no és cap error ni cap ficada de pota fer servir el terme "mula". Pessebrísticament està prou contrastat l'ús de la mula com a animal de companyia de Jesús. Aquest nom, al capdavall, ens lliga a la tradició més popular del pessebre.

Enric Benavent

Albert Dresaire

Josep M. Font

Els projectes d'El Bou i la Mula

PROGRAMA DE RÀDIO A CATALUNYA CULTURA

Després de l'experiència del Nadal passat (*Parlem de pessebres amb El Bou i la Mula*, dins del programa *Versió original*) la gent de Catalunya Cultura ja ens ha mostrat el seu interès per seguir comptant amb la nostra col·laboració. Enguany, però, la orientació que proposem pel programa és ben diferent. Es tractaria de dedicar cada emissió a una persona relacionada amb el pessebre. Amb un to distès i un estil intimista li podríem fer una entrevista durant la qual ens parlés de la seva relació amb el pessebre i de la importància que el pessebre ha tingut a la seva vida. Val a dir que no buscarem persones conegudes pel seu càrrec: ens interessen més aviat persones anònimes però que ens puguin parlar des de diferents vessants del pessebre. Si voleu col·laborar amb aquest projecte, o bé aportar-hi idees, poseu-vos en contacte amb l'Enric Benavent (tel. 937144045; ebenaven@pie.xtec.es) o bé amb en Jordi Montlló (tel. 937524840; jmontllo@eresmas.com).

VIATGE AL SALON INTERNATIONAL DES SANTONNIERS D'ARLES

Amb la col·laboració de *Viajes Magister*, de Barcelona, estem preparant una ruta turística que tindrà com a reclam principal aquesta important mostra pessebrista, però que pretén portar-nos a visitar, entre altres llocs, la fira de pessebres de Marsella (una de les més importants del món, es fa des de 1837!), un taller de santons, la Camarga, Avinyó,... Serà del 6 al 9 de desembre. La nostra aportació a aquest projecte és la preparació de tot el seu contingut cultural i pessebrístic. De la seva banda, *Viajes Magister* s'encarrega, amb la seva acostumada eficàcia, de tots els aspectes organitzatius. Darrerament hem rebut una nova carta d'en Philippe Brochier, d'Arles. Els *santonniers* ens esperen amb els braços oberts! Podeu interessar-vos per aquest projecte trucant a en Jordi Montlló (tel. 937524840; jmontllo@eresmas.com) o a l'Albert Dresaire (tel. 937998715; atzavara@retemail.es).

**association
des amis
du Salon
International
des Santonniers.**

Els projectes d'El Bou i la Mula

UN LLIBRE SOBRE EL PESSEBRE A SOLIUS

És un projecte ambiciós i molt engrescador. Es tractaria d'editar un llibre (en format "llibre de regal") sobre el pessebre de Solius. El germà Gilbert Galzeran, autor d'aquet important recull de pessebres, ja ens ha donat el seu vist-i-plau. Nombroses fotos anirien acompanyades dels oportuns comentaris tècnics i de les cites bíbliques adients. Però la novetat d'aquest llibre rau en el fet que demanaríem a diferents persones que ens facin el seu comentari personal d'un diorama; no els hi volem pas sol·licitar que ens facin un escrit tècnic; més aviat el que els demanem és que contemplin el pessebre i ens facin una reflexió. Així, per exemple, el responsable d'una ONG que treballa per la Pau ens pot oferir una reflexió a partir del quadre dedicat a la matança dels innocents, un monjo de Solius pot fer una reflexió més de caire espiritual tot contemplant el diorama del Magníficat, o l'adoració dels Reis ens pot convidar a parlar de l'ecumenisme o del racisme... Ara mateix estem fent gestions davant diferents editorials i l'objectiu és tenir enllestit el llibre per Sant Jordi de l'any 2001 (en això també volem ser novedosos: per què un llibre de pessebres només per Nadal?). Repetim: és un projecte que demana molta dedicació però que pot valer molt la pena. En podeu parlar amb qualsevol membre de junta: Enric Benavent (tel. 937144045; ebenaven@pie.xtec.es), Albert Dresaire (tel. 937998715, atzavara@retemail.es), Jordi Montlló (tel. 937524840; jmontllo@eresmas.com) i Josep M. Font (tel. 933325574; jfontf@campus.uoc.es).

LA CELEBRACIÓ DEL JUBILEU'2000 I EL PESSEBRE

La celebració, enguany, del Jubileu, ens ha semblat una oportunitat única per difondre el pessebre. Per això hem contactat amb la Comissió Diocesana per la celebració del Jubileu (estem parlant de Barcelona) i han acollit la idea amb molt d'entusiasme. De moment la nostra col·laboració consistirà en elaborar, conjuntament, un opuscle sobre els àmbits comunitat, família i educació (escola i esplai). En definitiva es tractaria d'oferir un material que ajudi a (re)descobrir la importància del pessebre a la llar i a la comunitat... Una segona fase d'aquest projecte es centraria en difondre el document i fer xarxa: promocionar les exposicions de pessebres a les parròquies i convidar a una col·laboració més estreta dels pessebristes amb alguns fets d'Església. Podeu parlar del tema amb l'Enric Benavent (tel. 937144045; ebenaven@pie.xtec.es) o bé amb l'Albert Dresaire (tel. 937998715; atzavara@retemail.es).

Els pessebres del meu avi

El P. Jaume Gabarró, del Monestir de Solius, em va proporcionar, ara fa uns anys, una colla de documents sobre el pessebrisme a Molins de Rei. Algun dia, si Déu vol, tota aquesta documentació podrà servir per escriure una petita història del pessebre en aquella vila del Baix Llobregat, però avui no em puc resistir de transcriure-us un d'aquells documents. **Albert Dresaire**

Joan Pujol i Font (1875-1936) va ser un pessebrista innovador. A Molins de Rei, on havia nascut, vivia i hi va morir, fou el primer en construir-los segons la modalitat de guix. Muntà, en un magatzem que tenia a casa mateix, un clos de tres metres quadrats, més o menys, que amb uns pals clavats a terra i voltant-lo amb roba vistosa i decent i també branques de verd, era el marc per a realitzar la seva labor d'artista. Dintre d'ell, taules d'alçada normal amb alguna caixa a sobre, fustes i maons, preparava el farciment pels sacs buits, als que donaria diferents formes, ruixant-los després amb guix pastat, estructurant-hi muntanyes, al fons més altes i seguint, amb un ordre, la restant base que sempre era una

Nadal de 1947. Pessebre d'Enric Madorell, un dels principals pessebristes de Molins de Rei

planúria al primer terme en què es desenrotllava la versió pessebril: la cova o estable, l'anunciata als pastors, etc.

Tenia pots i potets on guardava les pintures de colors amb els consegüents pinzells i tot en un estil molt rudimentari. Quan el guix s'havia assecat, hi donava l'adient colorit, però, a vegades, no feia l'efecte que ell esperava i com que el pessebre era gran, per arribar al fons i no malmetre el que tenia a primer terme, s'havia muntat una espècie de trapezi que, amb molta incomoditat, li permetia arribar als extrems per a fer-hi els retocs pertinents.

Darrera les muntanyes ja hi havia col·locat abans un celatge blau i llum, si li semblava, per figurar una posta o sortida de sol. El que es referia a l'electricitat ja podia fer-ho des de sota la taula, més a última hora, però en forma molesta per a treballar. Passava temps i més temps empleant-hi tardes del diumenge, sempre revestit amb la roba que ja havia destinat a aquest treball o sigui tota emblanquinada de guix amb llepades dels colors que manejava. Recordo que el temps en què les vesprades eren llargues, estenia sobre la taula del menjador, degudament protegida, el material d'on n'havia de sortir diferents obres d'art pel seu pessebre o sigui, valent-se d'un ganivet de cuina, uns claus i algun altre estri primitiu i adotzenat, cisellava aquells terrossos de guix que prenien les figures de cases, poblets o altres

coses, tot adient a la regió i l'època. Les cases, de diferents perfils, moltes d'elles amb les cúpules característiques de la Palestina. Amb trossos de suro elaborava palmeres i les branques, ben recargolades i seques de farigola, servien per a fer alguna o altra olivera que col·locava en el lloc apropiat.

Cada any, sense arrunar-ho tot, reformava l'estructura, dintre del mateix clos i quedava una visió diferent que sempre es contemplava per una obertura al davant, a mida apropiada.

Dit pessebre havia tingut molts admiradors ja que, en aquells anys, estava estès el costum de visitar-los en grup o individualment. Tant l'Orfeó Pàtria, que era de la vila, com el Cor Parroquial, també de la mateixa, durant el temps nadalenc anaven passant a fer la seva cantada de nades a les cases que ja sabien que els plauria.

Al cap d'uns anys, dintre d'una caixa de fusta poc voluminosa i adecentada per fora, s'acostumà a fer-ne un altre, posant-lo en lloc visible a l'establiment que tenia de grans i pinsos.

Com que pertanyia a l'Associació de Pessebristes de Barcelona, tenia contacte amb aficionats d'altres poblacions. Jo recordo haver anat amb ell i l'àvia, la seva muller, a Sant Joan Despí i a la Ciutat Comtal a visitar-ne alguns.

El sistema del guix, en aquella època, era molt nou a la localitat ja que aquesta forma de pessebres sortia del suro i la molsa, com s'acostumava i que amb un fons de branques verdes de mata i clàssica faldilla de roba, a la taula, quedava acabat.

El meu avi va ser el precursor, a Molins de Rei, d'un sistema que, al llarg dels anys, s'ha perfeccionat i se n'han fet filigranes amb miniatures i detalls. Els últims temps que visqué, amb una ja molt precària salut, el seu esperit cristià continuava encoratjant-lo en la tasca de Nadal. Que reposi en pau el primitiu artista.

Maria Canals i Pujol

Diada de Santa Gertrudis

16 de novembre de 1994

Visiteu la pàgina d'EL BOU I LA MULA a Internet

www.geocities.com/bouimula

Us proposem que feu un cop d'ull a aquest document de la Congregació pel Culte Diví:

CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO

Prot. 663/84

H I S P A N I A E

Sanctum Franciscum Assisiensem, qui infantem Iesum pannis involutum et in praesepe positum singulari caritatis ardore adorandum repraesentavit, sodales consociationum hispanicarum, vulgo dictarum "Asociaciones de Belenistas" devoto cultu prosequuntur.

Inde Excellentissimus Dominus Gabinus Díaz Merchán, Archiepiscopus Ovetensis, Praeses Conferentiae Episcoporum Hispaniae, sodalium vota excipiens, electionem ab eis factam Sancti Francisci Assisiensis in Patronum apud Deum earundem consociationum rite approbavit.

Idem vero, litteris die 18 decembris 1985 datis, enixe rogat ut electio et approbatio huiusmodi, ad normam "Instructionis de Calendariis particularibus atque Officiorum et Missarum Propriis recognoscendis", n. 30, confirmentur.

Congregatio autem pro Cultu Divino, vigore facultatum sibi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, attentis expositis, cum electionem et approbationem ad iuris praescriptum peractas esse constet, precibus annuit atque SANCTUM FRANCISCUM ASSISIENSEM consociationum v.d. "Asociaciones de Belenistas" apud Deum PATRONUM confirmat, omnibus cum iuribus et privilegiis liturgicis iuxta rubricas consequentibus.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Congregationis pro Cultu Divino,
die 15 ianuarii 1986.

Paulus Augustinus Card. Mayer

(Paulus Augustinus Card. Mayer)
Praefectus

+ Vergilius Noè
(+ Vergilius Noè)
Archiep. tit. Voncarien.
a Secretis

I aquí en teniu la traducció:

Els membres de les Associacions espanyoles, anomenades vulgarment "associacions de pessebristes", professen un culte devot a Sant Francesc d'Assís, el sant que amb fervent amor va representar al Nen Jesús, embolcallat amb bolquers i ajegut en una menjadora.

D'aquí que l'Excm. Sr. Gabino Díaz Merchán, Arquebisbe d'Oviedo, President de la Conferència Episcopal Espanyola, tingué a bé aprovar, acollint els desitjos dels pessebristes, l'elecció que van fer de Sant Francesc d'Assís com a Patró celestial de les citades Associacions.

El mateix Prelat, en carta datada el 18 de desembre de 1985, suplicava vivament que, tenint en compte la "Instrucció sobre Calendaris particulars i Oficis i Misses Pròpies que han de ser reconegudes", n.30, siguin confirmades la dita elecció i aprovació.

Així, doncs, la Congregació pel Culte Diví, en virtut de les facultats conferides pel Summe Pontífex Joan Pau II, després de considerar el que s'ha exposat i tenint en compte que l'elecció i l'aprovació van ser fetes conforme a dret, accedeix als Precs i confirma a Sant Francesc d'Assís Patró celestial de les "Associacions de Pessebristes", amb tots els drets i privilegis consegüents conforme a les rúbriques.

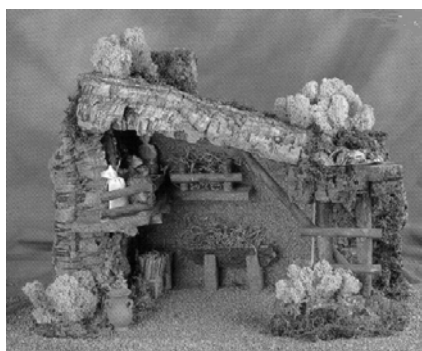
Sense que consti res al contrari.

Palau de la Congregació pel Culte Diví, 15 de gener de 1986.

Les notes d'El Bou i la Mula

Il presepe di Arnolfo di Cambio. L'amic Enric Termes ens ha fet arribar unes fotocòpies amb aquest article d'Angiola Maria Romanini (dins de Carlo Pietrangeli (a cura di), *Santa Maria Maggiore a Roma. Firenze, Nardini Editore, 1988. pp.170-181*). A part de molta informació, aquestes pàgines ens mostren un bon recull de les figures del naixement que aquest escultor italià, Arnolfo di Cambio, va fer a finals del segle XIII i que es consideren les primeres figures del pessebre del món. Les podeu veure a la Basílica de Santa Maria Maggiore, de Roma. Si esteu interessats en aquestes fotocòpies feu-m'ho saber (atzavara@retemail.es). **Marta Loire**

Temps d'Advent: temps d'esperança. Aquest és el títol que porta una publicació del Moviment Cristià de Joves i que proposa un estudi d'Evangeli dels quatre diumenges d'Advent (Cicle C); el seu autor és Mn. Joan Busquets i Prat. La particularitat rau en el fet que per a cada diumenge s'hi proposa un apartat "Preparant el pessebre". Tal com s'explica a la mateixa publicació, si es proposa fer el pessebre durant l'Advent, "no és per trencar cap tradició, ni per condicionar la

vostra creativitat, ni per imposar-vos una tasca complementària. Només és un suggeriment per a si voleu que el pessebre reflecteixi també tot allò que heu reflexionat, compartit, i pregat". Si esteu interessats en aquesta publicació podeu posar-vos en contacte amb la Delegació de Pastoral Juvenil (c. Rivadeneyra, 6, 9è.; 08002 BARCELONA; tel. 934121551). **Albert Dresaire**

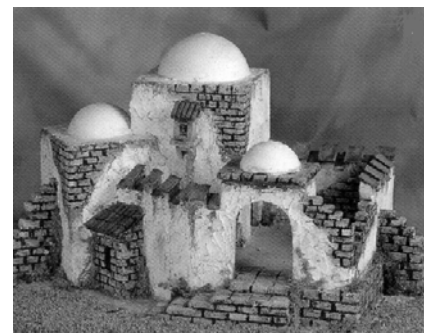
El pessebre a l'Escola de l'Esplai. Hem proposat un monogràfic de pessebres per fer a l'Escola de l'Esplai. Vet-t'ho aquí els continguts proposats:

- Títol: *Constructors de móns petits*
- A càrrec de: *El Bou i la Mula, col.lectiu d'opinió, recerca i difusió del pessebre*
- Continguts.
 - El pessebre i les seves variants: popular, artístic, diorama, obert, oriental, català...
 - Tècniques senzilles per a la construcció de pessebres: paisatges naturals i urbans, vegetació...
 - Planificació d'un taller de pessebrisme amb diferents graus de dificultat.
 - Possibilitats d'aplicació en educació formal i no formal.
 - El pessebrisme com a eina educativa: el treball dels valors.
- Dates: 28-29 d'octubre 4-5 de novembre.

Enric Benavent

www.pessebres.com A aquesta adreça d'Internet hi trobareu, renovada, la pàgina dedicada a la meua parada de venda de figures de pessebre. Entre

d'altres coses, hi ha fotos de figures populars catalanes i murcianes, i d'autors com ara Castells, Mayo, Ramírez, Ortigas, Cuenca, Daniel,... També hi trobareu una interessant llista de *links*. Ah! I la pàgina és en català, castellà, francès, anglès i italià! **Carles Dresaire**

Una botiga de pessebres oberta tot l'any. La podeu trobar al número 127 del carrer Borrell de Barcelona. Allà podreu parlar amb Josep Puig, fundador d'una empresa majorista dedicada als productes relacionats amb el pessebre i que és una de les més antigues i importants d'Espanya (va ser fundada el 1933). El senyor Puig, tota una vida dedicada als pessebres, encara realitza unes boniques construccions en suro, com les que podeu veure reproduïdes en aquestes pàgines. **Albert Dresaire**

Aquest butlletí és una publicació d'ordre intern del *Col·lectiu d'opinió, recerca i difusió del pessebre El Bou i la Mula*. Els interessats en contactar-hi podeu fer-ho a través d'Internet:
www.geocities.com/bouimula
e-mail: atzavara@retemail.es